

Oversigt over Plantesygdomme.

192. — Juni 1933.

Lyspletsyge er usædvanlig udbredt, forværret af Tørke og den fra Foraaret løse Jord. Der gøres for meget ud af Foraarsbearbejdningen, der mergles for stærkt, fordi man ikke er opmærksom paa, at Merglens Kalkindhold er større end »i gamle Dage«, og der mergles paa Lavmose, som mere behøver Gødning end Mergel.

Ogsaa Gulspidssygen er forværret ved Tørke og løs Jord, men store Arealer er reddede ved Brug af Blaasten.

Stribesyge er i Hovedsagen sjælden, men nogle Steder fortryder man, at Afsvampningen er »sparet«. Brandangreb ses sjældent, med Undtagelse af Nøgen Bygbrand, der mange Steder er blevet iøjnefaldende og rejser Kravet om Varmvandsafsvampning af Stamsæden; at denne er udført og med godt Resultat, ses der dog ogsaa Eksempler paa.

Havreaal. Der indløber stadig nye Beretninger om alvorlige Angreb.

Rodbrand har i nogle Egne været ret udbredt i Runkelroerne, ikke saa meget paa de kalktrængende Pletter, som hvor der er saaet sent og dybt, og hvor Planternes Vækst har været standset af Tørken.

Aadselbillerne har haft et ualmindeligt Hærgningsaar. Hvor det i Tide gik op for Folk, at man i Sprøjtning med Arsenikmidler eller Udstrøning af Giftklid har et udmærket Middel, lykkedes det oftest at standse Angrebene, inden Markerne blev helt ødelagt. I Frømarkerne har Lusene taget voldsomt fat.

I Rødkløverhovederne (særlig de tidligt ansatte) optræder Larver af Spidsmussnudebiller almindeligt og ofte i stort Tal. Nye Meldinger om Angreb af Aal i baade Rød- og Hvidkløver indløber stadig.

Jordlopperne har ofte været meget slemme og nødvendiggjort en eller flere Omsaaninger baade i Mark og Have. Glimmerbøsserne menes i Almindelighed ikke at have gjort særlig megen Skade, hvorimod de ofte har forhindret det korsblomstrede Ukrudt i at sætte Frø. Kruse-sygen er begyndt at vise sig i mange Kaalroemarker, men kun paa Kaal i Haverne er der endnu Tale om egentlig Skade.

Særlig i Jylland er Gulerødderne mange Steder angrebet af Kruse-syge-Bladloppen, og Skaden er meget betydelig.

Kartoffelskimmel fandtes sidst i Juni ved Ølgod. I de første Dage af Juli er der kommet Skimmel ved Esbjerg, Ringsted og Klippinge i Stevns.

Æble- og Pæreskurv er gennemgaaende ikke alvorlig, selvom der foreligger nogle Indberetninger om stærke Angreb.

Kærnefrugtskimmelen har en Del Steder foraarsaget alvorlige Skudangreb paa Æble, men har dog som Helhed ikke været nær saa udbredt og saa ondartet som Stenfrugtskimmel paa Kirsebær. Der er i flere Tilfælde set stærke Skudangreb paa Blomme rundt om i Landet, selvom dette dog er langt mindre almindeligt end Angrebet paa Kirsebær.

Disse døde Skud bør fjernes nu baade paa Kærnefrugt- og paa Stenfrugttræer, thi de betyder ved deres righoldige Sporemateriale en alvorlig Fare for de modnende Frugter i Aar og for Blomster og Skud til næste Aar.

Aarsagen til nogle alvorlige Tilfælde med Sprøjteskade har vist sig at være, at der er leveret Natriumklorat i Stedet for Blyarsenat eller Bordinette.

Stikkelsbældræberen er ret udbredt, som sædvanlig har Svovlkalk efter Løvspring svedet nogle Sorter. Paa Lolland er der mange Steder sprøjtet efter Løvspring med 2½ kg Soda og 2½ kg Sæbe til 100 Liter Vand, og Resultatet heraf er, at Buskene er blevet helt afsvedet.

I Haverne har Hindbærsnudebillen været slem ved Jordbærrene. Æblehvepsen synes at have taget særlig haardt fat i Aar og Pæregalmyggen har i mange Tilfælde optraadt næsten totalt ødelæggende. Æblesnudebillen har »stukket« mange Blomster, men grundet paa den rige Blomstring næppe gjort saa megen Skade, som man straks er tilbøjelig til at tro. Særlig i Midtjylland har Gaasebillerne gnavet slem af Blade og Frugter paa Æbletræerne. Ogsaa Hindbær, Rose m. m. er blevet beskadiget. I den sidste Tid er Bladlusene taget svært til paa Frugttræerne samt paa Rose og andre Prydplanter.

Lyngby, d. 11. Juli 1933.

Statens plantepatologiske Forsøg.

Der er for Juni modtaget 50 Beretninger; endvidere er der indkommet 746 Forespørgsler.

KORN.

Lyspletsyge er over næsten hele Landet ondartet og usædvanlig udbredt, forværret af Tørkens Virkninger; kun de sværeste Jorder synes at gaa fri. De lettere Tilfælde paa kalket eller merglet Lermuld har efter den indtrufne Regn fortaget sig, men paa Sand- og Mosejorder er der sket stor Skade. Adskillige har den Forestilling, at det er til Gavn at merge Lavmosearealerne; som oftest trænger de mere til Gødning (Martin Nielsen). Fra Aabenraa gøres opmærksom paa, at man ved Overgang til kalkrigere Mergel ikke har nedsat Mergelmængden (P. Rasmussen) og at paa en Mark synes Marmorering i Kaalroer 1932 og Lyspletsyge 1933 at følges i Styrke (L. Ravn). Udstrøning af Mangansulfat har flere Steder virket godt trods Tørken, andre Steder langsomt; Virkningen kan bero paa mere eller mindre rigelig Nattedug. Sprøjtning med opløst Mangansulfat og 1 pCt. fordelt med Ajlespreder har virket tilfredsstillende (S. K. Larsen, P. Riis Vestergaard). Angrebet i Havresorterne fordeler sig efter følgende Række, de stærkest medtagne sidst: Lyngby Hede-Havre, Sort fransk Havre, Borris Stand-Havre, Abed Sølv-Havre, Svalöf Sejr-Havre, Svalöf Ørn-Havre (H. Agergaard).

Gulspidssygen optræder meget forskelligt. Tørken har nok forværret den, men Landmændene har i høj Grad Indflydelse paa Angrebets Forekomst. Udstrakte Arealer er helbredte ved Blaastensbehandling. Let Foraarsbehandling hæmmer Gulspidssygen, stærk Bearbejdning, som med Kultivator paa Pløjjord skaber nye Angreb (H. Land Jensen, A. Larsen Ledet). I en Hvedemark, hvor store Partier var gule og kunde se ud som efter Nattefrost, har Blaasten givet stærkt Udslag, i Modsætning til Kali, Ajle og Mangansulfat (L. Ravn).

De gule Pletter i Bygmarkerne har mange Steder fortaget sig »af sig selv«, heri ligger dog ingen Garanti for, at de ikke atter vil gøre sig gældende ved Kærnesætningen.

Meldug (*Erysiphe graminis*) synes mere udbredt i Byg end sædvanligt; i et Omraade, hvor Vinterbyg har været opgivet et Par Aar, synes der endnu at være Spor efter tidligere Aars stærke Angreb (L. Ravn).

Stribesyge (*Pleospora graminea*) er i Hovedsagen sjælden; men nogle Steder har »Besparselser« med Hensyn til Afsvampning medført betydelige Angreb; Afsvampning hvert andet Aar er ikke tilstrækkelig (A. Larsen Ledet). Rekorden ligger paa omkring 20 pCt. Stribesyge i Opal-Byg (M. Greve, L. P. Jensen).

Fodsyge i Rug ses flere Steder; ved Blaahøj var 1 ha Rug efter Rug gaaet fuldstændig ned, medens Rug efter Kartoffler var mere god-

artet (S. K. Larsen). I Nordsjælland ses spredte Bygplanter angrebne af Slimskimmel-Fodsyge (Henning P. Hansen).

Rodbrand i Byg er mere ondartet end tidligere (J. Chr. Andersen-Lyngvad).

Nøgen Bygbrand (*Ustilago nuda*) er meget almindeligt i Binder-, Kenia-, Maja- og Opal-Byg og iagttages sjældnere i Abed Archer- og Guld-Byg. De gamle Erfaringer, at de stedlige Forhold har nogen Indflydelse paa Angrebsstyrken bekræftes. Ogsaa Virkningen af Varmvandsafsvampning svinger fra udmærket til ufuldstændig; det vil blive nødvendigt at genoptage Bekæmpelsen af Nøgen Brand.

Nøgen Hvedebrand (*Ustilago tritici*) er iagttaget i et Par Tilfælde, dels i Standard-, dels i Crievenner-Hvede.

Nøgen Havrebrand (*Ustilago avenae*) er kun omtalt fra Samsø.

Hvedens Stinkbrand (*Tilletia caries*) maa betegnes som ret sjælden.

BÆLGPLANTER.

I Kløvermarkerne er flere Steder fundet de smaa, lyse og tørre Bladpletter, der er et Tegn paa Kalimangel.

I en Lucernemark i Vestsjælland fandtes Lucernebrok (*Urophlyctis alfalfae*), der sjældent forekommer her i Landet (P. G. Hansen).

RODRUGT.

Lyspletsyge er fundet flere Steder i Runkel- og Sukkerroer.

Mosaiksyge i Runkel- og Sukkerroer truer med at blive ondartet i Aar; Roerne vokser ikke, men Bladlusene trives (S. A. Fredenslund).

Rodbrand (*Phoma betae*, *Pythium baryanum*) i Runkelroer har været ret udbredt i nogle Egne, og i Tørken har Planternes Vækst været næsten standset. Det er ikke saa meget de sædvanlige Udslag for Kalktrang der ses; det er sen Saaning og for dyb Saaning i den løse Jord, som gør Udslaget. Heroverfor synes Afsvampning ikke synderlig virksom.

Tørforraadnelse (*Phoma betae*) er iagttaget paa en stærkt kalket Mark i Nordsjælland (H. E. Jensen).

KARTOFLER.

Bladrullesyge er indkommet fra enkelte Steder; paa Horsens-egnen ses den særlig i smaa og indelukkede Haver (C. A. Nørholm).

Sortbensyge (*Erwinia carotovora*) omtales kun fra en enkelt Lokaltet, hvor 10 pCt. Planter er angrebne; Læggeknoledene var overskaarne (S. K. Larsen).

Kartoffelskimmel (*Phytophthora infestans*). Et nogle Dage gammelt Angreb er iagttaget 23. Juni ved Ølgod paa Goldperle; Sydens Dronning og Sharpes Victor lige op derad var ikke angrebet (N. Gram). Ved Grenaa fandtes 5. Juli Skimmel paa Up to date (A. Larsen Ledet).

Haglskade. Flere Steder i Landet indtraf der 27. Juni en meget alvorlig Haglskade i Forbindelse med stærke Regnskyl. Særlig ondartet

synes det at have været paa det sydlige Djursland og Strækningerne Blaa-høj—Brande—Arvad i Jylland og Ortved—Hvalsø paa Sjælland.

ERNST GRAM.

FRUGTHAVEN.

Mange Steder er Frugtansætningen daarlig, dette gælder især Æbler og Pærer. Efter den rige Blomstring og det fine Vejr i Blomstringstiden havde man ventet en god Frugtansætning, men Luftfugtigheden har sandsynligvis været saa ringe, at Befrugtningen ikke har været god.

Æbleskurv (*Venturia inaequalis*) er gennemgaaende ikke alvorlig i Aar, der foreligger en Del Indberetninger, hvor det meddeles, at Skurven endnu ikke er set, eller at der kun er set svage Angreb. Fra flere Sider fremhæves det, at hvor der er sprøjtet, er der næsten ingen Skurv. Der skrives f. Eks. fra Blangstedgaard: »Skurv findes nu paa mange Sorter, hvor der ikke er sprøjtet. Paa sprøjtede Træer har vi endnu intet opdaget (N. Dullum).

Om stærke Angreb meldes fra Sorø og Holbæk Amter, Nordfalster, Horsens og Viborg (E. Christensen, Georg Jensen, C. A. Nørholm, A. P. Aidt). I Holbæk fandtes der temmelig stærkt Angreb d. 16. Juni paa Boiken, Cox' Orange og James Grieve (H. Øhlens).

Sidst i Juni er der paa Bornholm kommet begyndende Angreb paa Transparente blanche, Gul Graastener, Cox' Orange, Lord Suffield og Charlamowsky. Svovlkalk har ikke beskyttet saa godt mod Skurven som Bordeauxvædske (H. Nielsen).

Pæreskurv (*Venturia inaequalis*) optræder ligesom Æbleskurv moderat. Fra nogle Steder meddeles, at den endnu ikke er iagttaget, eller at der kun er svage Angreb; saa godt staar det dog ikke til alle Steder. Paa Lolland iagttages udbredte Angreb i forsømte Haver allerede 3. Juni (H. Mosegaard). At den ogsaa der optræder varierende ses af en anden Indberetning, som gælder Lolland-Falster: »Kun faa Angreb er set indtil nu 21. Juni« (Georg Jensen). I Sorø og Holbæk Amter er den meget udbredt (E. Christensen). Fra Esbjerg fremhæves Borupspære som meget modtagelig for Skurv (A. Henriksen).

Fra Egnen mellem Jelling og Tørring skrives: »Hvor Pæretræerne er sprøjtet rationelt en Tid, begynder Bedring langsomt men sikkert at vise sig. Mange Træer, ikke mindst Grev Moltke, har været meget stærkt medtaget. Hele Aarganges Tilvækst kan være ødelagt (K. M. Hove).

Om Kærnefrugtskimmel (*Sclerotinia fructigena*) foreligger der mange Indberetninger spredt fra hele Landet og fra flere Steder fremhæves det, at denne Sygdom optræder, selvom de almindelige Sommer-sprøjtninger er gennemført. Dette maner til at huske at skære Træerne rene for angrebne Skud nu snarest, thi ingen af de hidtil prøvede Sprøjtninger kan hindre Sygdommens Udbredelse, naar Vejrforholdene er gunstige for den, hvis Træerne er fyldte med syge fjorgamle Skud, hvorfra der spredes store Mængder Smitstof. I indeværende Aar er de syge Skud ogsaa farlige, selvom der nu ikke kommer flere Skudangreb i Aar, thi

Svampen kan fra syge Skud spredes til de modnende Frugter. Som særlig modtagelige Sorter fremhæves — som sædvanlig — Filippa og Keswick Codlin. Paa følgende andre Sorter er konstateret Angreb: Belle de Boskoop, Bismarck, Cox' Orange, Cox' Pomona, Dronning Louise, Høve Reinet, Maglemer, Marselisborg Marieæble, Säfstaholm og Transparente blanche.

Ved København er Kærnefrugtskimmelen ret sjælden (H. Mosegaard). Sygdommen forveksles hyppigt i Praksis med Angreb af Æblemarvmøl (Verner Nielsen).

Stenfrugtskimmel (*Sclerotinia cinerea*) paa Kirsebær optræder langt mere ondartet end Kærnefrugtskimmel paa Æble. Der foreligger mange Indberetninger om stærke eller ondartede Skudangreb rundt om i Landet. Ved København synes den dog at være meget godartet (H. Mosegaard). Fra de fleste Lokalteter klages der mest over Angrebet i Surkirsebær, fra Egnen ved Varde—Esbjerg fremhæves de søde Kirsebær som de stærkest angrebne (M. Sørensen).

Da vi imod Sædvane har faaet en Del Blommeskud med Stenfrugtskimmel indsendt, har vi ogsaa spurgt om denne Sygdoms Optræden. Der er kommet en Del Meddelelser om, at den ikke er iagttaget, men ogsaa nogle Meddelelser om Angreb. Fra Varde—Esbjerg: »Flere alvorlige Tilfælde, f. Eks. paa Gul Abrikos, sjældent paa Victoria« (M. Sørensen). Fra Skive: »Har aldrig set saa stærke Angreb her som i Aar« (J. C. Myrhøj). »Det er især Victoriablommer, som her paa Vejenegnen lider af stærke Angreb« (Jens Thorsen). Endvidere meldes om stærke Angreb ved Høng og Flensborg (Hans Th. Jensen, E. Paulsen).

Bladpletsyge (*Septoria piricola*) er paa Lolland og især paa Falster almindelig paa Pære, den holder sig til Sorten Nouveau Poiteau (Georg Jensen).

Sprøjteskade. Ved Buddinge smed Hjorthøjs Marieæble Bladene efter Sprøjtning med Svovlkalk. Andre Steder (København, Vipperød) har der ogsaa været lignende Skade paa flere forskellige Sorter efter Sprøjtning med Svovlkalk. Ved Horsens er der sket Skade ved Sprøjtning med Bordeauxvædske 1:1:100 (C. A. Nørholm). Ved Odense o. a. Steder er det ikke ualmindeligt at se Træer eller Dele af Træer med ringere Bladfylde end normalt. Aarsagen synes at være stærk Skade af Vintersprøjtningen, der ikke behøver at være udført sent. Blomstring og Frugtansætning er ringe paa de beskadigede Træer (Verner Nielsen).

Om uhyggelige Forvekslinger af Kemikalier foreligger der et Par Meddelelser. Ved Jelling var der tre Steder sprøjtet før Blomstringen med det Resultat, at alt hvad Sprøjtevædsken havde berørt, var fuldstændig svedet af. Det viste sig, at det tilsatte »Blyarsenat« i Virkeligheden var Natriumklorat (K. M. Hove). Ved København er der solgt Natriumklorat i Stedet for Bordinette, Resultatet af denne Sprøjtning har været forfærdeligt (H. Mosegaard).

Paa Vejleegnen har en »Kvaksalver« forsøgt »Vaccination« af Træer til Afløsning af Sprøjtning (K. M. Hove).

Stikkelsbærdræber (*Sphaerotheca mors uvæ*) synes at være udbredt i Aar. Der foreligger Meddelelse om stærke Angreb fra Flensborg, Aabenraa, Horsens, Jelling, Tørring, Viborg, Sorø og Holbæk Amter, Has-

lev, Lolland-Falster og Bornholm (E. Paulsen, L. Ravn, C. A. Nørholm, A. P. Aidt, E. Christensen, N. F. J. Larsen, H. Wedege, G. Jensen, H. Nielsen). Desuden foreligger der en Del Meddelelser om svage Angreb eller sunde Kulturer, særlig fremhæves det, at Sygdommen ikke findes ved København inden for 10 km's Afstand fra Byens Centrum (H. Mosegaard).

Af gode og daarlige Resultater om Bekæmpelse skal følgende nævnes: »Kraftige Angreb synes standset med 3 Sprøjtninger med $\frac{1}{2}$ % Bouisol« (H. Wedege). »Vi kan holde den nede ved Sprøjtning med 5 % Blaasten lige før Bladene folder sig ud« (Viggo Kristensen). »Er snart i alle Haver, selv hvor der er sprøjtet med 6 % Blaasten sidste Vinter« (E. Christensen).

»Sprøjtning med 3 % Svovlkalk i Maj samtidig med første Frugttræsommersprøjtning har virket godt, men har forvoldt nogen Sprøjteskade paa enkelte Buske, som normalt plejer at taale den. Whitesmith har ingen Skade taget, derimod London market og nogle ubestemte Sorter (K. M. Hove). »Holdt betydeligt nede med Pudring eller Sprøjtning« (N. F. J. Larsen). »Paa Nakskovvegnen er mange Steder sprøjtet efter Løvspring med $2\frac{1}{2}$ kg Soda og $2\frac{1}{2}$ kg Sæbe til 100 Liter Vand. Resultatet blev, at Buskene blev helt afsvedet« (Georg Jensen).

Stikkelsbærskaalrust (*Puccinia Pringsheimiana*) er ved Hillerød og Horsens iagttaget i flere Haver (H. P. Hansen, C. A. Nørholm), ellers synes denne Sygdom at optræde godartet i Aar. Vi har kun faaet faa Prøver indsendt.

KØKKENHAVEN.

Ved Ballerup blev Jordbær af Sorten Dronningen underligt brune og læderagtige, uden at Aarsagen kunde paavises.

ANNA WEBER.

KORN o. a. GRÆSSER.

Havreaal (*Heterodera schachtii*). Baade fra Øerne og Jylland foreligger talrige Indberetninger, der gaar ud paa, at Smitten breder sig i betænkkelig Grad og vanskeliggør Havredyrkningen. Bemærkninger som: »Angrebet findes paa Jorder, hvor der ikke længe har været dyrket Havre« forbavser ikke mere, da vi véd, at Byg er i Stand til at opformere Aalebestanden i katastrofal Grad. Ogsaa i Hvede er der i Aar fundet Angreb.

Frøgræsuglens Larve (*Apamea testacea*). Paa Tystofte er en Del udplantet Timothé blevet helt ødelagt af disse Larver. Der fandtes 8—12 Larver pr. Plante (H. Bagge).

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). De mange alvorlige Angreb standsede i Almindelighed i Slutningen af Maj Maaned, og det synes, som om Larvernes Udvikling er forløbet særlig hurtigt i Aar. Der er anvendt usædvanlige Mængder Giftklid, og Folk bliver i stigende Grad fortrolige med dette Middels fortrinlige Virkning. Kun i enkelte Tilfælde, hvor det anvendtes for sent, har Resultatet været mindre godt.

Hvedemyg (*Contarinia tritici* og *Sitodiplosis mosellana*). Fra Ros-

kilde skrives, at de første Larver iagttoges i Hveden d. 30. Juni (H. P. Nielsen).

Fritfluens Larve (*Oscinis frit*). I Vaarsæden findes i Aar noget stærkere Angreb end sædvanlig, det drejer sig dog næsten altid om sent saae Marker. Fra Ousted skrives dog: Paa vaad Jord, der som Følge af Tørken blev meget udtørret, blev Havre, saaet 5. April, sat saa stærkt tilbage i Væksten, at den blev stærkt angrebet af Fritfluens Larve. Den vaade Jord kom under disse Omstændigheder til at virke, som om Havren var saaet sent (M. Greve).

Bygfluen (*Chlorops taeniopus*). Fra Dybvad skrives: I enkelte Bygmarker her paa Egnen er der fundet Angreb af Bygfluens Larve. Bygget er saaet sent eller har lidt under Tørken (Bachmann Olesen).

Havremider (*Tarsonemus spirifex*). Fra Aabenraa, Tofthund og Hads Herred indsendtes Havre, der var angrebet af Havremider. I det ene Tilfælde var Jorden ugødet og Forfrugten Blandsæd, Forhold, der vides at forøge Chancen for Angreb. Den tørre Sommer har naturligvis ogsaa virket forværende. Ved Tofthund var Angrebet værst ved Skellet ind til en Græsmark.

KORSBLOMSTREDE.

Græshopper (*Acridiidae*). Ved Hillerød blev en Række Kaalroer langs nogle Græsparceller meget stærkt gnavet af Græshopper, der antagelig ikke kunde finde tilstrækkelig frisk Føde i Græsmarken i den tørre Periode. Efter Regnen ophørte Angrebet (H. P. Hansen).

Jordlopper (*Phyllotreta spp.*). Angrebene har været meget vekslende Landet over fra svage Angreb paa Turnips til stærke eller ondartede Angreb paa Kaalroer, særlig efter Saaning først i Maj. I enkelte Egne er Angreb ikke iagttaget, medens 13 Medarbejdere melder om svage—stærke og 19 om stærke—ondartede Angreb. Omsaaning har ofte været nødvendig, men vanskelig at faa til at lykkes. Svage Angreb er til Dels overstaaet ved flittig Radrensning i Forbindelse med Regnen ved Maanedskiftet Maj-Juni. Stærke Angreb har medført Omsaaning, fordi Regn udeblev eller kom for sent. Tør og knoldet Jord under Saaning har hindret eller hæmmet Roernes Vækst. I Haverne har Skaden ofte været meget betydelig. Flere Medarbejdere fremhæver Mangelen af egentlige Bekæmpelsesmidler. Paa Fredericia—Vejleegnen har man med Held anvendt et derrisholdigt Pudder i Forsøgsmarken (J. S. Fruergaard). At saadanne Puddere er virksomme, har vi længe vidst, men desværre er de for kostbare til at kunne faa almindelig Anvendelse for Tiden.

Glimmerbøsser (*Meligethes aeneus*) har i Følge de indløbne Beretninger kun gjort ringe Skade i Aar, derimod fremhæves det ofte, at Bilerne har gjort Nytte ved næsten totalt at forhindre Kiddike og Agerkaal i at sætte Frø. Stærke Angreb af Glimmerbøsser er dog set i Nordsjælland.

Kaalthripsen (*Thrips angusticeps*). Fra Brande meldes om et ondartet Angreb i en sent saadet Kaalroemark. Mange Planter ødelagdes. Endvidere et Par mindre Angreb (S. K. Larsen).

Krusesygegalmyggen (*Contarinia nasturtii*). Krusesygen ses nu ofte i Markerne, men kun en Del Steder i Jylland (Haderslev, Askov,

Horsens, Grenaa og Rønede) kan der paa nærværende Tidspunkt tales om alvorlige Angreb. Meddelelser om de forskellige Stammers Forhold til Krusesygen modtages gerne! Paa Falster er der iagttaget usædvanlig slemme Angreb paa Kaal, særlig Rød- og Hvidkaal (G. Jensen).

Kaalfluellarver (*Chortophila brassicae*). I Kaalroemarkerne er der hidtil kun undtagelsesvis fundet alvorlige Angreb, hvorimod der ofte er anrettet en Del Skade i Haverne.

KARTOFLER.

Kartoffeljordloppen (*Psylliodes affinis*) forekommer alm. paa Lolland, og Skaden er iøjnefaldende, men uden større Betydning undtagen i et enkelt Tilfælde (G. Jensen).

BEDER.

Roeaal (*Heterodera schachtii*). Fra Abed skrives: Stærkt Angreb i et bestemt Stykke Roer, hvor der har været Sukkerroer flere Aar i Træk. Det viser sig som ved tidligere Lejligheder, at et enkelt Aars Korndyrkning (Byg) helt eller næsten helt kan ophæve Ondet midlertidigt (H. A. B. Vestergaard).

Aadselbillelarver (*Blitophaga opaca*) har i Aar optraadt i ganske usædvanlig Grad, og fra de forskelligste Egne af Øerne og Jylland (fra Nordslesvig til Brønderslev) foreligger Beretninger om voldsomme Angreb i Sukker- og Runkelroer. Begunstiget af Tørken forløb Ødelæggelsen meget hurtigt. Mange Steder lærte Landmændene at anvende Bekæmpelse med Arsenikmidler. Sprøjtning med Schweinfurthgrønt eller Blyarsenat samt Pudring med Cuprodyl gav udmærkede Resultater, men med størst Held anvendte man Udstrøning af Giftklid. Gennem Pressen og Radioen opfordredes Folk til at have disse Midler klar til Brug, og i mangfoldige Tilfælde lykkedes det paa den Maade at redde en truet Mark. Som altid gælder det om at være tidlig paa Færde med Behandlingen. Vi har længe vidst, at man med Held kan anvende Sprøjtning og Pudring med Arsenik, og tyske Forsøg har vist, at forgiftede Blandinger er virksomme, men det er Konsulent A. Pedersen, Varde, der først har anvendt den Giftklid, der ellers med saa stort Held bruges mod Stankelbenlarver og henledt Opmærksomheden paa dens gode Virkning mod Aadselbillerne.

Angrebene var endnu stærke i den første Del af Juni, hvorefter de blev standset af Regnen. Hist og her saas lidt Gnav i Kaalroer, og ved Rønede aad Larverne Fodermarvkaal (M. Nielsen).

Bedelus (*Aphis papaveris*). Det varme, tørre Vejr har begunstiget Lusenes Udvikling, saaledes at Frøroerne ofte er stærkt besat og Dypning og Sprøjtning nødvendig.

Bedefluen (*Pegomya hyoscyami*) har ikke hidtil gjort nævneværdig Skade. Svage Angreb er ikke sjældne, men Larvernes Optræden maa karakteriseres som meget godartet.

BEDER.

Den 24-plettede Mariehøne (*Subcoccinella 24-punctata*) angreb ved Mariager en Sukkerroemark (ca. 1 ha). Pletvis er der Tale om næsten

fuldstændig Ødelæggelse (S. A. Rasmussen). Gnavet er meget karakteristisk, idet Larverne skaaner Ribberne. Saadanne Angreb er tidligere iagttaget her i Landet, men maa regnes for en Sjældenhed.

Skjoldbiller (*Cassida nebulosa*) har paa Falster angrebet Beder, dog ikke i alvorlig Grad (P. Ruder).

BÆLGPLANTER.

Kløveraal (*Tylenchus dipsaci*). Der foreligger en Del Indberetninger om nye Angreb i Rødkløver, og fra Øtoftegaard skrives: i et Forædlingsforsøg med Rødkløverfamilier, der er udlagt Foraaret 1931 og som allerede fra Efteraaret 1932 var lidt angrebet af Kløveraal, breder Angrebet sig saa stærkt, at der ses store aabne Pletter. Der er stor Forskel paa de prøvede Familiers Modstandsevne. 3 bøhmiske og østrigske Frøprøver er betydeligere angrebet end Øtofte-familierne (S. A. Fredenslund). Angreb af Aal i Hvidkløver er fundet talrige Steder i Jylland samt paa Samsø (Riis Vestergaard). Angreb af Lucerneaal er set ved Aalborg (J. Chr. Andersen-Lyngvad).

Spidsmussnudebiller (*Apion apricans*) er meget almindelige i Aar. I de tidligt afblomstrede Rødkløverhoveder træffes ofte op til 10 Larver (H. Bagge). Første Larvegeneration er ved at forpuppe sig nu.

Galmyglarver (*Cecidomyiidae*). Paa Øtoftegaard og i Omegnen fandtes Galmyglarver i betydeligt Tal i Hovederne af Rødkløver. Det menes, at Frøudbyttet vil blive nedsat af Angrebet (S. A. Fredenslund).

KØKKENURTER.

Gulerodskrusesygen (*Trioza viridula*) er ret almindelig udbredt i Jylland. Baade fra Tylstrup og Viborg meldes om Angreb af Betydning, og fra Brande-Thyregod skrives: Der findes ikke en Gulerodsmark her paa Egnen, uden at den er mere eller mindre angrebet. Det gaar maaske saadan, at Gulerodsavlen vil gaa helt ud af Driften, hvilket er meget beklageligt, da den kan være meget værdifuld paa den lette Jord her ude (S. K. Larsen).

Væksthussnudebillen (*Otiorrhynchus sulcatus*) har ved Nykøbing F. angrebet et Stykke 2-aarige Jordbær. Alle Planterne var ødelagt af Larverne (G. Jensen).

FRUGTTÆRER OG BUSKE.

Tæger (*Plesiocoris rugicollis*) har i Aar været særdeles slemme ved Frugttræerne.

Gaasebiller (*Phyllopertha horticola*) har i Aar været overordentlig almindelige. Navnlig i Midtjylland har Billerne ofte gjort betydelig Skade ved at gnave af Frugter og Blade paa Æbletræerne. Ogsaa paa Hindbær og Rosenbuske er der anrettet Skade. Fra Grindsted meldes om godt Resultat af Pudring med Derrispræparatet »Polvo«. Saa godt som alle tilstedeværende Biller døde (M. Sørensen). Blyarsenat menes ikke at virke særlig godt (S. K. Larsen).

Hindbærssnudebillen (*Anthonomus rubi*) har mange Steder gjort megen Skade. Paa Nordfalster har Billerne angrebet Potentil (Staude) meget stærkt (G. Jensen).

Æblehvepsen (*Hoplocampa testudinea*) synes at have været meget slem i Aar, og Blommehvepsen (*Hoplocampa fulvicornis*) har taget sin Del.

Pærehvepsen (*Hoplocampa brevis*) gjorde sig bemærket ved Thisted.

Stikkelsbærpyraliden (*Zophodia convolutella*) havde ved Bedsted i Thy angrebet Ribs i betydelig Grad. Klaserne spindes sammen og Larverne æder af Bærrene.

Blaahovedet (*Diloba coeruleocephala*). Fra Nakskov meldes: En flere 100 Meter lang Hæk af Mirabel er afløvet af Larverne. Det synes, som om dette Skadedyr vinder større og større Udbredelse hernede (G. Jensen).

Ringspinderlarver (*Gastropacha neustria*) synes at have været særlig slemme i Aar.

Pæregalmyggen (*Contarinia pyrivora*). Som sædvanlig har Angrebene mange Steder været næsten ødelæggende. Der er næppe nogen Sort, der med Sikkerhed kan siges at gaa fri.

Mider (*Bryobia* sp.). Ved Odense fandtes for første Gang her i Landet Mider hørende til denne Slægt paa Æble, der tillige var angrebet af Frugttræspindemiden (*Paratetranychus pilosus*). *Bryobia*-Miderne opholder sig særlig paa Bladenes Overside, og deres Nærværelse røbes af talrige smaa, mørke Ekskrementdraaber. Om det drejer sig om Stikkelsbærmiden (*Bryobia ribis*) eller en anden Art, kan ikke siges med Sikkerhed. Mider af denne Slægt er som tidligere nævnt fundet paa Vedbend flere Gange i Aar.

Solbærmider (*Eriophyes ribis*). Fra Nakskov skrives: Meget stærke Angreb. I de fleste Kolonihaver er 90 % af Buskene angrebet. I de foregaaende Aar er angrebne Buske ryddet, hvilket ikke har frugtet. De angrebne Buske er let kendelige paa de ejendommelige spidst takkede og smaa Blade (G. Jensen).

Mideskurv (*Eriophyes pyri*) er meget almindelig paa Pære i Aar. Ikke alene Bladene, men ogsaa Frugterne kan angribes.

PRYDPLANTER.

Bladhvepselarver (*Eriocampoides aethiops* o. a.) fandtes jævnlig paa Rose. Paa Valnødblade saas Angreb af Galmider (*Eriophyes striatus*).

En Viklerlarve (*Tortrix buoliana*) havde ved Sejrbøugten angrebet Fyr i alvorlig Grad.

PROSPER BOVIEN.
